

Daniels bok – nummer etthundratio

Roms trefaldiga allians: Avslöjandet av trumpeterna i Uppenbarelseboken och deras profetiska betydelse

Jeff Pippenger
2024-03-01

Islam under den första och andra ve-ropen i Uppenbarelsebokens nionde kapitel representerade den dom som drabbade Rom. William Miller hade kallat trumpeterna ”de särskilda domarna” som drabbade Rom, men Miller kunde inte se det moderna Rom såsom den trefaldiga allians som leder världen till Harmagedon. Uriah Smith insåg att trumpeterna representerade Guds dom över Rom och att den femte och sjätte trumpeten (det första och andra ve-ropet) var domar över den katolska kyrkan.

”För en utläggning av denna basun skall vi åter hämta stoff ur Mr. Keiths skrifter. Denne författare säger med rätta: 'Det råder knappast en så enhetlig överensstämmelse bland uttolkarna beträffande någon annan del av Uppenbarelseboken som i fråga om tillämpningen av den femte och sjätte basunen, eller det första och andra ve, på saracenerna och turkarna. Det är så uppenbart att det knappast kan missförstås. I stället för att en eller två verser betecknar vardera, upptas hela det nionde kapitlet i Uppenbarelseboken, i lika delar, av en beskrivning av dem båda.'”

”Det romerska riket gick tillbaka, liksom det hade uppstått, genom erövring; men saracenerna och turkarna var de redskap genom vilka en falsk religion blev gisslet för en avfällig kyrka; och därför kallas den femte och sjätte basunen, i stället för att liksom de föregående betecknas enbart med detta namn, för verop.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

Det som Miller och Smith inte insåg beträffande basunerna såsom Guds dom över Rom var att dessa domar förorsakades genom påtvingandet av soldyrkan. År 321 utfärdade Konstantin den första söndagslagen, och nio år senare flyttade han huvudstaden från staden Rom till staden Konstantinopel och inledde därigenom det romerska rikets sönderfallsprocess. I Daniel kapitel elva skulle det hedniska Rom härskas suveränt under en ”tid”, vilket motsvarade de tre hundra sextio åren från slaget vid Actium år 31 f.Kr. till år 330, då Konstantin delade riket i väst och öst.

Han skall rycka in i fredstid, till och med över provinsens bördigaste trakter; och han skall göra sådant som varken hans fäder eller hans fäders fäder har gjort; byte och rov och rikedomar skall han strö ut bland dem; ja, mot fästningarna skall han smida sina planer, men endast för en tid. Daniel 11:24.

Under dessa trehundra sextio år var Romarriket i allt väsentligt oövervinneligt, men när huvudstaden väl flyttades till Östern var det inte längre möjligt att styra ett så väldigväxt imperium. Konstantin försökte upprätthålla kontrollen genom att dela riket mellan sina tre söner, men detta bidrog endast ytterligare till det forna rikets sönderfall.

När påvedömet besteg jordens tron år 538, antogs vid det tredje kyrkomötet i Orléans en söndagslag. Så började Muhammed år 606 sin profetiska tjänst och representerade symboliskt den basun som skulle vara vad historikerna betecknar som "en avfällig kyrkas gissel". Historien om det första och det andra ve, som började med Muhammeds tjänst år 606, avslutades den 22 oktober 1844, när den sjunde basunen ljöd.

Det andra veropet är över; och se, det tredje veropet kommer snart. Och den sjunde ängeln basunerade; och starka röster hördes i himlen, som sade: Världens riken har blivit vår Herres och hans Smordes riken, och han skall regera i evigheters evighet. Uppenbarelseboken 11:14, 15.

Under de två första veens historia erövrades Konstantinopel, det östromerska rikets huvudstad, år 1453, och det påvliga Rom i väster tillfogades sitt dödliga sår år 1798. "En avfallen kyrkas gissel" hade fällt både det civila och det religiösa Rom. Det trefaldiga förbundet i det moderna Rom fullbordas genom den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna.

"Förenta staternas protestanter kommer att vara de främsta att sträcka ut sina händer över klyftan för att fatta Spiritualismens hand; de kommer att räcka över avgrunden för att sluta hand med den romerska makten; och under inflytandet av denna trefaldiga förening kommer detta land att följa i Roms fotspår genom att trampa på samvetets rättigheter." The Great Controversy, 588.

Vid den tiden kommer den tredje veens islam att fullborda Guds dom över det moderna Rom för dess påtvingande av söndagsdyrkan, såsom Han gjorde med det hedniska Rom och det påvliga Rom. Mot det hedniska Rom använde Han de första fyra trumpeterna för att göra slut på det romerska herraväldet i det västromerska rikets huvudstad före år 476, ty efter år 476 var ingen härskare över staden av romersk härkomst. År 1453 satte islams femte trumpet punkt för det romerska herraväldet över östra Rom. År 1798 hade det påvliga herraväldet över den tidigare tiofaldiga uppdelningen av Europas nationer bringats till sitt slut i historien om islams sjätte trumpet. Det romerska civila rikets undergång, både i väst och i öst, liksom det romerska religionsrikets, åstadkoms efter påtvingandet av den hedniska soldyrkan.

"Förenta staternas folk har varit ett gynnat folk; men när de inskränker religionsfriheten, överger protestantismen och ger påvedömet sitt stöd, då skall måttet på deras skuld vara rågat, och 'nationellt avfall' skall bli upptecknat i himmelens böcker. Följden av detta avfall kommer att bli nationell undergång." Review and Herald, 2 maj 1893.

Profetians trefaldiga tillämpning fastställer kännetecknet för profetians slutliga uppfyllelse på grundval av kännetecknen i de två första uppfyllelserna. Den 11 september 2001 inträdde det tredje veet i historien. Det hade ursprungligen inträtt den 22 oktober 1844, ty det tredje veet är den sjunde basunen, och den basunen började ljuda vid den tiden. Men liksom det forntida Israel valde det moderna Israel uppror och förorsakade en tid av ökenvandring i stället för att fullborda verket. Den tredje ängels beseglingstid blev därför fördröjd, tills den började på nytt den 11 september 2001.

"I fyrtio år utestängde otro, knotande och uppror det forntida Israel från Kanaans land. Samma synder har fördröjt det nutida Israels inträde i det himmelska Kanaan. I ingetdera fallet låg felet

hos Guds löften. Det är otron, världsligheten, den bristande helgelsen och striderna bland Herrens bekännande folk som har hållit oss kvar i denna syndens och sorgens värld så många år.” Selected Messages, bok 2, 69.

Gud förändras inte, och Han dömer efter det ljus som står till buds. Det moderna Israel hade mer tillgängligt ljus än det forntida Israel, och vi får veta att ”samma synder har fördröjt det moderna Israels inträde i det himmelska Kanaan”. Om det moderna Israel endast hade hållits ansvarigt för det ljus som det forntida Israel hölls ansvarigt för, skulle det ha varit tillräckligt, men de hade mer ljus. Därför, om det var ”samma synder” som fick ”det forntida Israel” att vandra i öknen i ”fyrtyio år”, då blev inte bara det moderna Israel förvisat till ”öknen” i upproret år 1863, utan de var lika säkert bestämda att dö där. Deras ”synder” har fördröjt den tredje ängels verk ända till nu.

”Ängeln sade: ’Den tredje ängeln binder, eller förseglar, dem i knippen för den himmelska ladan.’ Denna lilla skara såg bekymrad ut, som om de hade gått igenom svåra prövningar och strider. Och det såg ut som om solen just hade stigit fram bakom ett moln och lyst på deras ansikten, så att de såg triumferande ut, som om deras segrar nästan var vunna.” Early Writings, 88.

Samma synder som förvisade det gamla Israel att dö i öknen har fördröjt den tredje ängels verk, vilken anlände den 22 oktober 1844.

”Efter att Jesus hade öppnat dörren till det allra heligaste blev sabbatens ljus synligt, och Guds folk sattes på prov, såsom Israels barn i forna tider sattes på prov, för att se om de ville hålla Guds lag. Jag såg den tredje ängeln peka uppåt och visa de besvikna vägen till det allra heligaste i den himmelska helgedomen. När de genom tro går in i det allra heligaste, finner de Jesus, och hopp och glädje springer på nytt fram. Jag såg dem blicka tillbaka, överblicka det förflutna, från förkunnelsen om Jesu andra ankomst och genom sin erfarenhet fram till tidens utgång år 1844. De ser sin besvikelse förklarad, och glädje och visshet besjälar dem åter. Den tredje ängeln har upplyst det förflutna, nuet och framtiden, och de vet att Gud verkligen har lett dem genom sin hemlighetsfulla försyn.” Early Writings, 254.

Den tredje ängeln är beseglingens ängel, och han anlände den 22 oktober 1844, men hans verk fördröjdes av samma synder som fick det forntida Israel att dö i öknen. Den fördröjning som orsakades av upproret år 1863 var en fördröjning av den tredje ängels verk, och därför har beseglingen blivit hämmad och fördröjd i över ett hundra år.

”[4 Moseboken 32:6–15, citerat.] Herren Gud är en nitälskande Gud, och ändå har Han långt tålmod med sitt folks synder och överträdelser i detta släkte. Om Guds folk hade vandrat i Hans råd, skulle Guds verk ha gått framåt, sanningens budskap skulle ha burits till alla folk som bor över hela jordens yta. Om Guds folk hade trott Honom och varit Hans ords görare, om de hade hållit Hans bud, skulle ängeln inte ha kommit flygande genom himlen med budskapet till de fyra änglar som skulle släppa lös vindarna, så att de skulle blåsa över jorden, ropande: Håll, håll de fyra vindarna, så att de inte blåser över jorden förrän jag har förseglat Guds tjänare på deras pannor. Men därför att folket är olydigt, otacksamt, oheligt, såsom det forntida Israel, förlängs tiden för att alla må höra det sista nådebudskapet förkunnas med hög röst. Herrens verk har blivit hindrat, beseglingstiden fördröjd. Många har inte hört sanningen. Men

Herren skall ge dem en möjlighet att höra och omvända sig, och Guds stora verk skall gå framåt.” Manuscript Releases, volym 15, 292.

Den 11 september 2001 anlände den tredje ängeln åter, och förseglingstiden, som hade varit fördröjd sedan upproret 1863, började på nytt. Det var islams ankomst i det tredje veet, som också är den sjunde basunen och markerar början på förseglingstiden. Förseglingstiden började med den tredje ängels ankomst den 22 oktober 1844, då den sjunde basunen började ljuda, men den basunen blev hindrad och fördröjd.

Och ängeln, som jag såg stå på havet och på jorden, lyfte sin hand mot himlen och svor vid honom som lever i evigheters evighet, honom som har skapat himlen och det som är i den, och jorden och det som är på den, och havet och det som är i det, att tiden inte längre skulle vara; utan i de dagar då den sjunde ängels röst hörs, när han skall börja blåsa i basunen, då skall Guds hemlighet fullbordas, så som han har förkunnat för sina tjänare profeterna. Uppenbarelseboken 10:5–7.

Den sjunde ängels ”röst” är rösten hos ängeln i Uppenbarelsebokens artonde kapitel, som steg ned när de stora byggnaderna i New York City störtades omkull.

Och därefter såg jag en annan ängel komma ned från himlen, med stor makt; och jorden upplystes av hans härlighet. Och han ropade mäktigt med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för varje oren ande och en bur för varje oren och avskyvärd fågel. Ty alla folk har druckit av hennes otukts vredes vin, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom överflödet av hennes yppighet. Uppenbarelseboken 18:1–3.

Den mäktige ängels ”röst”, han som stiger ner, befaller änglarna att hålla tillbaka de fyra vindarna, vilka framställs som en ”vresig häst” som söker bryta sig lös och bringa död och fördömdelse i sitt spår.

”Guds änglar utför Hans befallning och håller jordens vindar tillbaka, för att vindarna inte skall blåsa över jorden, ej heller över havet eller över något träd, förrän Guds tjänare har blivit beseglade på sina pannor. Den väldige ängeln ses stiga upp från öster (eller soluppgången). Denne mäktigaste av änglar har i sin hand den levande Gudens sigill, eller Hans sigill som allena kan ge liv, Han som kan inrista på pannorna märket eller inskriften för dem åt vilka odödlighet, evigt liv, skall ges. Det är denne högste ängels röst som hade myndighet att befälla de fyra änglarna att hålla de fyra vindarna i styr tills detta verk hade utförts, och tills han skulle ge befallningen att släppa dem lösa.” Testimonies to Ministers, 445.

Ängeln som befaller de fyra änglarna att hålla tillbaka vindarna är den ängel i Uppenbarelseboken kapitel arton som upplyser jorden med sin härlighet, och hans ”starka röst” är den sjunde ängels röst.

”Och vilken framställning ges inte i Uppenbarelseboken 7 till vårt begrundande, vår tröst och vår uppmuntran! De fyra änglarna har fått uppdraget att utföra ett verk på jorden. Men En, som köpte världen genom att ge sig själv till lösen för den, har några utvalda få. Vilka? De som håller alla Guds bud och har Jesu tro.

Johannes' uppmärksamhet riktades mot en annan scen: "Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster, med den levande Gudens sigill" (Uppenbarelsboken 7:2). Vem är denne? Förbundets Ängel. Han kommer från soluppgången. Han är höjden från ovan. Han är världens ljus. "I honom var liv, och livet var människornas ljus" (Johannes 1:4). Det är denne som Jesaja beskriver: "Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given; och herradömet skall vila på hans axel, och hans namn skall vara Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste" (Jesaja 9:6). Han ropade, såsom en som hade överhöghet över änglaskarorna i himlen, till dem "som hade fått makt att skada jorden och havet" och sade: "Skaden inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har satt sigill på vår Guds tjänares pannor" (Uppenbarelsboken 7:2, 3).

"Här är det gudomliga och det mänskliga förenade. Befallningen ges åt de fyra änglarna att hålla de fyra vindarna tillbaka tills de tar emot hans kallelse. Läs hela kapitlet. Ropet: 'Skada inte' uttalas av Återställaren, Återlösaren.

"Dom och vrede skulle hållas tillbaka endast för en liten tid, till dess att ett visst verk hade utförts. Budskapet, det sista budskapet om varning och barmhärtighet, har fördröjts i sitt verk genom den själviska kärleken till pengar, den själviska kärleken till bekvämlighet och människans olämplighet att utföra ett verk som behöver utföras. Den ängel som skall upplysa jorden med sin härlighet har väntat på mänskliga redskap genom vilka himlens ljus kunde lysa, och de samarbetar sålunda för att, i dess heliga, högtidliga betydelse, framföra det budskap som skall avgöra världens öde." Manuscript Releases, volym 15, 222.

Den tredje ängeln, som är Kristus, är också sigilleringens ängel som kom den 22 oktober 1844, men på grund av Guds folks olydnad har hans verk att besegla de etthundrafyrtiofyra tusen blivit fördröjt ända till den 11 september 2001. Då störtade islams tredje Ve, ned de stora byggnaderna i New York, och beseglingsprocessen började. Vid den tidpunkten blev folken "vreda, men hölls tillbaka". Den första rösten i Uppenbarelsbokens artonde kapitel är den röst som befäller de fyra änglarna att hålla tillbaka, medan Guds folk beseglas.

Jesus illustrerar alltid slutet genom början, och den 26 februari 1993 detonerade islam i det tredje Ve ett lastbilsbombsdåd i det underjordiska parkeringsgaraget under norra tornet i World Trade Center. Explosionen orsakade betydande skador på byggnaden, dödade sex personer och skadade över tusen andra. Även om attacken inte fick tornen att falla, var den en betydelsefull terrorhandling på amerikansk mark och förebådade händelserna den 11 september 2001.

Beseglingstiden började den 11 september 2001, men den inbegrep en förvarning åtta år tidigare. Den islamiska attacken mot Israel den 7 oktober 2023 är en förvarning om beseglingstidens slut. Den tredje ve-ropets profetiska kännetecken har fastställts genom de två första ve-ropens profetiska kännetecken. I de inledande verserna i Uppenbarelsbokens nionde kapitel illustreras beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen.

Vi kommer att behandla det ämnet i nästa artikel.

"Om sådana scener som denna skall komma, sådana oerhörda domar över en skyldig värld, var skall då tillflykten finnas för Guds folk? Hur skall de skyddas till dess att vreden har gått över? Johannes ser naturens element — jordbävning, storm och politisk strid — framställda såsom

hållna tillbaka av fyra änglar. Dessa vindar är under kontroll till dess att Gud ger ordet att släppa dem lösa. Där finns Guds församlings trygghet. Guds änglar utför Hans befallning och håller jordens vindar tillbaka, för att vindarna inte skall blåsa över jorden, inte heller över havet eller något träd, förrän Guds tjänare har blivit förseglade på sina pannor. Den mäktige ängeln ses stiga upp från öster (eller soluppgången). Denne mäktigaste av änglar har i sin hand den levande Gudens sigill, eller Hans sigill som ensam kan ge liv, Han som kan inskriva på pannorna det märke eller den inskrift, åt dem vilka odödlighet, evigt liv, skall beviljas. Det är denne högste ängels röst som hade myndighet att befalla de fyra änglarna att hålla de fyra vindarna i styr till dess att detta verk hade fullbordats och till dess att han skulle ge befallningen att släppa dem lösa.”

”De som övervinna världen, köttet och djävulen skall vara de gynnade som skall motta den levande Gudens sigill. De vars händer inte är rena, vilkas hjärtan inte är rena, skall inte ha den levande Gudens sigill. De som planerar synd och utför den skall gås förbi. Endast de som i sin hållning inför Gud intar ställningen av sådana som ångrar sig och bekänner sina synder på den stora antitypiska försoningsdagen, skall bli erkända och märkta såsom värdiga Guds beskydd. Namnen på dem som ståndaktigt blickar efter och väntar och vakar inför sin Frälsares uppenbarelse—ivrigare och med större längtan än de som väntar på morgonen—skall räknas bland dem som är beseglade. De som, medan allt sanningens ljus flammar över deras själar, borde ha gärningar som svarar mot deras bekända tro, men lockas av synden, upprättar avgudar i sina hjärtan, fördärvar sina själar inför Gud och besmittar dem som förenar sig med dem i synd, skall få sina namn utplånade ur livets bok och lämnas i midnattsmörker, utan olja i sina kärl med sina lampor. ’Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens Sol gå upp med läkedom under sina vingar.’”

”Denna besegling av Guds tjänare är densamma som visades för Hesekiel i en syn. Johannes hade också varit vittne till denna högst häpnadsväckande uppenbarelse. Han såg havet och vågorna brusa, och människors hjärtan svika dem av fruktan. Han såg jorden bäva och bergen flyttas mitt ut i havet (vilket bokstavligen äger rum), dess vatten brusa och uppröras, och bergen skaka av dess svall. Han visades plågor, farsoter, hungersnöd och död, som fullgjorde sitt förskräckliga uppdrag.” Testimonies to Ministers, 445.